

Izhaja 15. vsakega
meseca.
Ček. konto 11.631

POŠTAR

Letna naročnina . . Din 24.—
Polletna naročnina . . „ 12.—
Posamezna številka . . „ 2.—

Strokovni list poštних nameščencev

Štev. 12.

V Ljubljani, dne 25. novembra 1932.

IV. leto.

Vodje nižjih poštних uslužbencev s predsednikom Josipom Penkom na čelu.

S pozdravnega večera.

V nedeljo, dne 13. t. m. ob 20. uri se je vršil v veliki dvorani Kazine večer v pozdrav vršilcu dolžnosti direktorja dr. Janku Tavzesu. Večer je bil prirejen od poštarij in za poštarije ter je pokazal, kako visoko cenimo vsi novo imenovanega šefa celokupne poštne uprave v Sloveniji. Obsežna dvorana je bila nabit polna tako, da mnogi sploh niso mogli priti do sedeža, in smelo trdimo, da v Ljubljani še nismo videli enake prireditve na čast kakemu uradniku. Sem so prihiteli poštariji iz mnogih krajev dravske banovine, celo iz Maribora in od drugih pošt naše severne meje. Posebno Celje je bilo dobro zastopano, pa tudi Prlekija ni izostala. Gotovo so pa bili prisotni skoro vsi službe prosti nameščenci iz Ljubljane. Že na prvi pogled v nabito polno dvorano, ki je sprejela vase nad 500 poštarijev, je bilo mogoče ugotoviti, s kakšnimi simpatijami je poštarska familija sprejela slavljenčevo imenovanje.

Uvodno besedo je spregovoril gospod Karel Urbančič, še preje pa je deputacija ljubkih poštarij poklonila slavljenčevi soprogi krasen šopek cvetlic. V svojem govoru je gospod Urbančič slavil dr. Tavzesa kot res pravega strokovnjaka, ki mu ni tuja niti ena panoga obširne poštno-telegrafsko-telefonske stroje. Prav posebno pa je poudaril zadovoljstvo vseh poštarijev dravske banovine in slavljenca čestital, da je kljub nebrojnim gnusnim intrigam vendarle dosegel mesto, ki mu glede na posebne odnose med slovenskimi poštariji, tudi pripada.

Že takoj v začetku se je videlo, da znaajo tudi poštariji biti enotni, kadar je za to dana podlaga, dasiravno vsakdo ve, da je baš med poštnimi nameščenci mnogo skupin, katerih vsaka ima svoje posebne upravičene zahteve, vsled česar ni mogoče zmetati vseh v eno vrečo. Toda, če gre za pravico — evo nas v eni fronti! V tem znamenju se je razvijal pozdravni večer, ki je imel na sporedu tudi pevske točke Poštne in Bežigrajskega pevskega društva. Pevovodja slednjega društva, gospod Čamerlik, je tudi govoril in posebno naglašal agilnost slavljenca, ki je kljub visokemu položaju še vedno aktiven delavec raznih kulturnih, strokovnih in karitativnih društev. Na to pa je mogoče zadonela po dvorani zdravica, ki so jo zapeli Bežigrajčani. Lepo so zapeli in dodali so morali še več pesmic. Sledilo je čitanje preko 100 pozdravnih brzojavk, prispelih iz vseh krajev širom države.

Po govoru gospoda Jožka Jakšeta, ki je v jedrnatih besedah očrtal vrline slavljenca, je spregovorila gospodična Iva Črnjačeva in pozdravila gospoda direktorja z naslednjimi besedami: »Usojam si spregovoriti besede, ki naj vsaj malo zajamejo iz občutene notranjosti, iz resnično vedrega hotenja mojih stanovskih koleginj.

Težko se prav razodene najraje tiho uravnajoča, najraje tajno spravljiva in vse blažeča ženstvenost. O da, saj se vse resnično trudimo, da bi bile take, in da bi ob zelo pomembnem dogodku ostale zaželjena vez notranje, utrjene edinosti, topla misel zarje

lepih upov, ki dobrotno briše morebiti trpke in grenke spomine.

Verno, z udanostjo pozdravljamo prihajajočo mlado dobo in v slovesnem trenutku motrimo svoje notranje lice, ki vanj življenje dan za dnem neizbrisno riše nove poteze. Poteze značajnosti, plemenitega zanos, ljubečega človečanstva, ali morda poteze, zavedne prostovoljne krivde.

Skozi tesni nas vse preliwa življenje, ozdravlja nas v preizkušnjah. Mnogokdaj je bridka teža dneva in nujnost življenjskih prilik. Zdaj smo razliti v brezbarvno enoličnost, zdaj smo razgibani v burno valovanje.

Tako zorimo, tako se borimo, željno hrepeneče po odrešilni resnici, po leku prave smotrenosti. Lek je v nas samih.

Osrečujemo svoje sestre, svoje brate sopotnike. Bodimo žrtveniki dobrote, ubrana, moralno visoka enota, bodimo drug drugemu v oporo. Eno, edino življenje nam poteka pretežno v poštni družbi, nam izgoreva v poštni službi. Ne povrne se noben zamujen trenutek. Skozi sivi somrak neizbežnih trdot more prodreti edinole svit medsebojnega spoštovanja in dobrohotnosti, ki ustvarja globoko umevano občestvo višjih in nižjih.

Se verujemo v osebnosti, v vzorne značaje. Saj bi bilo sicer zelo žalostno in kar neznosno na svetu.

V tem mišljenju se z velikim upanjem in zaupanjem obračamo do Vas, visoko spoštovani gospod direktor, vedoč, da ste naš viteški prvoboritelj za resnično napredno in pozitivno ustvarjajoče delo, vedoč, da ste zvest zaščitnik vseh dobromislečih.

Bodite nam iskreno pozdravljeni!

Za te krasne besede je žela frenetičen aplavz. Precej drugače je izlival svoje čute gospod Tilen Eppich, ki je moral svoj mukopolni govor končati predčasno, zaradi mnogih upravičenih medklicev. (Kakor čujemo, je govoril v svojem imenu.)

Sicer pa je Bežigrajsko pevsko društvo takoj nato zapelo krasno in primerno pesem »Z a b e«. Prva kitica se menda glasi takole:

Žabe svatbo so imele,
zbrane od sosednih mlak.
Jedle, pile so in pele,
rega, rega, kvak, kvak, kvak.

Zapeli so seveda več kitic in bili deležni nedeljenega priznanja. Skoro bi bili morali ponoviti.

V imenu društva nižjih poštних uslužbencev je temperamentno govoril predsednik g. Jože Penko ter zaključil z besedami: »Tovariši! Ako ne bi bilo gospoda dr. Janka Tavzesa, ne bi mogel danes pozdraviti ga v imenu Društva nižjih poštних uslužbencev.« Gospod Tinko Šetinc je govoril v imenu Ma-

Franc Mellitzer

Ljubljana VII., Celovška c. 14

Izdelujem vsakovrstne nahrbtnike in izvršujem vsa v to stroko spadajoča dela po najnižji ceni.

Obiščite nas!

riborčanov, za njim pa gospod Ivan Cof, upravnik pošte Ljubljana 2, ki je poudaril med drugim to, da je imenovanje, ki ga slavimo, tudi jamstvo strokovnega napredka. Za telefonistke je govorila gospodična Hrovatova, za Celjane pa gospod Vengust. Za mariborske nižje pošne uslužbenice je čestital gospod Matko Božičev, v imenu ambulancarjev pa je izrazil zadovoljstvo nad spremembo v vodstvu pošne uprave za dravsko banovino gospod Joško Monda, ki je dr. Janka Tavzesa nazval zdravnikom naše stroke. Gospod Vasilij Lovčenko je tudi nameraval povečati, kaj čuti, a ga je premagala ginjenost. Za list »Poštar« in za p. t. uradnike-maturante je govoril gospod Hinko Fajdiga, ki je naglasil, da smo čuli nocoj mnogo iskrenih, pa tudi nekaj takih govorov, za katere se ne ve, ali je bila vsaka beseda iskrena? Pozdravil je gospoda direktorja kot moža na mestu in kot odkritega, a pravičnega prijatelja kvalificiranega oseba.

Nato je povzel besedo sam gospod dr. Tavzes. Preden pa je sploh mogel pričeti s svojim krasnim, globokim govorom, ki ga v naslednjem dobesedno priobčujemo, je moral čakati, da so prenehale več minut trajajoče ovacije. Rekel je: »Vstajam z velikimi občutki v duši, z občutki hvaležnosti do usode, ki me je privedla po hudih življenjskih peripetijah do takega položaja, da ste začutili potrebo po pozdravnem večeru. Vstajam z veliko hvaležnostjo v srcu do vas vseh in do vseh tistih, ki bi bili radi z nami, zlasti pa s hvaležnostjo do prirediteljev tega večera, dragih mojih ožjih prijateljev, ki so mi stali ob strani v vseh časih, dobrih in slabih, in so sedaj prvi na delu, da pokažejo pravo sliko čustvovanja poštnih, telegrafskih in telefonskih nameščencev do svojega novega šefa.

V posebno dolžnost si štejem, da se spomnim ob tej slavnostni priliki obeh tistih voditeljev naše stroke, ki sta bila pred menoj na tem položaju. Ne bo hitro lepše prilike, kakor je današnja, da se jima v tako lepem številu zbrani prisrčno zahvalimo za njuno delo na korist naše uprave in njenega ugleda. Bila sta to pokojni gospod direktor dr. Debelak, mož, ki je bil po svojih organizatorskih vrlinah in po svoji delavnosti in inicijativnosti, po svojem interesu za vsako najmanjšo stvar, ki se je v stroki dogodila, od narave določen za še višji položaj, kakor ga je zavzemal. Imponiral je posebno še, ker se ni bal zamere, ampak je pokazal energijo tudi v trenutkih, ko mora vsak šef, ki se zaveda svojih dolžnosti do države, prevzeti nase magari ne vem kakšen odij na korist pravični in dobri koristni stvari. Slava dr. Debelaku!

Gospod direktor Gregorič po svoji bistrosti in sposobnostih ni zaostajal za svojim prednikom. Tudi on je celih 7 let oral ledino v naši stroki. Posebno ga je odlikovala plemenitost in dobrota, ki so jo mnogi vse preveč zlorabljali. Vendar je pa administrativna stavba naše direkcije pod njegovim vodstvom uspešno napredovala in se spopolnjevala, posebno še v boljših časih prejšnjih let.

Vsi mi poštarji smo obema prvima pionirjema slovenske pošne uprave za njuno »estransko prizadevanje od srca hvaležni. Prvega, pokojnika, ohranimo zato v trajnem, svetlem spominu, gospodu direktorju Gregoriču pa želimo, da bi mnoga leta zdrav in zadovoljen užival zaslužen mir.

Gotovo pričakujete, kaj Vam povem o svojih načrtih. Skoraj vsi me poznate od blizu; redki ste med starejšimi, s katerimi bi še ne bil skupaj delal, in ni je skoraj službe, ki bi je še ne bil opravljal. Začel sem v prašni špediciji, sedel sem potem za brzojavno linico, pritiskal na telegrafske aparate, sprejemal na posluh, prešel potem v ambulančno službo, nato v vojno-poštno službo na fron-

to, po prevratu pa kmalu v administrativno službo na direkcijo, kjer sem služboval skoraj po vseh odsekih. Nato sem moral okusiti tudi kelih, ki ga je v tistih časih polnila politična nezrelost in zato nestrpnost z vseh strani. Odšel sem bil kesneje v Zagreb, kjer mi zaradi tamošnjih osebnih borb tudi ni bilo z rožicami postlano. Vrnil sem se lansko pomlad in prevzel jeseni personalije. Vsi pa veste, da stoji soba personalnega šefa na vulkanskih tleh, posebno še takega, ki se ravna vsekdar po lastnem kriteriju in vesti. Kaj sem na tistem mestu doživljal, ne spada pred tako širok forum, edino to rečem, da je bila moja koža zaradi moje objektivnosti in zaradi zagovarjanja demokratičnega duha v strokovnih organizacijah, in to skozi in skozi v duhu zakona, neprestano v nevarnosti. Boj ni bil enak. Jaz sem se boril odkrito, drugi z grdimi, zahrbtnimi in celo podlimi sredstvi. A zmagala je moja pravična stvar.

Popisal sem Vam na kratko svojo pot, ki sem jo prehodil v stroki, to pa ne zaradi tega, da bi kazal na svoje posebno strokovnjaštvo, ker je naša stroka preobsežna, da bi jo kdorkoli docela poznal. Omenil sem pot zato, ker bi rad upravičeno rekel, da poznam vsakovrstno delo v stroki in ga znam tudi ceniti. Po čestitkah, ki sem jih po imenovanju prejemal, sem namreč posnel, da se poštarji širom naše banovine vesele mojega imenovanja največ iz tega razloga. Ob tej priliki naglašam z vsem poudarkom, da resnično poznam delo, da ga cenim in spoštujem, in pa, da priznavam samo delo. Nikoli v življenju se nisem preživljal od demagogije. Vajen dela od zorne mladosti, vzgojen v najskromnejših razmerah, sem se prebijal skozi življenje v trdem boju za obstanek. In brez samohvale lahko rečem: Ako bi ne mogel dati poštnemu, telegrafskemu in telefonskemu osebju drugega zgleda, če me bo le posnemal vsakdo po moji delavnosti, če bo vsakdo tako posvečal svoje sile službi in državi, kakor to skušam jaz, potem poštni stroki vsi skupaj gotove ne bomo delali sramote, ampak čast. Samo z delom, s službeno vneto in to ne samo zaradi nagrade, ki jo prejemamo, ampak iz svojih moralnih obveznosti do skupnosti, katere mora čutiti vsakdo v svoji notranjosti, iz tiste potrebe, ki jo vsak vredni član človeške družbe občuti, da se izživlja v delu in zopet v delu. Delo je najlepša pesem, delo plemeniti človeka in narode, v delu se utaplja težave in bridkosti. Kakor prasketajo izpod iskrečega se nakovala vesele iskre, tako se porajajo med delom v človekovi duši utrinki zadovoljstva in sreče.

Delo spoštujem tudi, ker vem, da bomo samo s požrtvovalnim delom, z vzajemnim delom rešili domovino in doživeli tudi za svoje družine in sebe boljše čase.

S tem sem Vam najavil, da bom kot vršilec dolžnosti direktorja v prvi vrsti spoštoval in upošteval delo. Dober uslužbenec in dober patrijot zame ne bo tisti, ki je gostobeseden, ampak tihi, skromni, skoraj neopaženi mož, ki si zaviha rokave in brez mrmranja prime za delo, tisti, ki se mu ne zdi škoda storiti več, kakor mu je točno predpisano. Kdor bo delal, ta bo moj prijatelj in ta lahko računa z vsem mojim priznanjem. Delo naj bo kvintesenca vsega našega bitja in nehanja.

Eno bi Vam rad povedal ob tej priliki, ko ste se zbrali meni v pozdrav iz vseh — naj se tako izrazim — interesnih skupin, po katerih se sami delite. Razmerje med gornjimi desetinami vseh Vas je nastalo zadnja leta za službo samo kvarno, škodljivo za ugled naše stroke in stanu. Pomniti je treba eno: S strupenimi puščicami, z izživanjem, s podcenjevanjem nasprotnika, z zahrbtnimi intrigami ni mogoče pridobiti nikogar. Nasprotniku je treba zmerom puščati most, po katerem se Vam lahko približa. Megalomanija je

nezdrav pojav. Vsi, ki smo za napredek naše stroke in imamo dobro voljo, pošteno služiti kralju in Domovini, si lahko podamo vsak trenutek roke. Lahko ostanemo načelni nasprotniki v kakem vprašanju, zato pa še vedno ne smejo odpasti vsakršni stiki med nami. **S stanjem v strokovnih organizacijah bo treba v najkrajšem času presekat.** Kdor ne zna ustvariti znosnih razmer, naj prepusti krmilo drugim. Do izraza naj pa pride volja članstva, ki vkljub napetim razmeram v organizaciji že leto dni ni imelo prilike odločiti o svojih razmerah. Poudarjam, da se bom zanimal za pravilni razvoj strokovnega gibanja, ker le zdrave organizacije lahko služijo koristim članstva in stroke.

Spoštoval bom red in disciplino, poštenje in značajnost, pobijal bom pa demagogijo, hčerko lenobe in brezdelja, kakor sem jo pobijal vse življenje do danes v javnem življenju našega naroda. In Vas, dragi prijatelji, iskreno prosim, podpirajte me v tem mojem stremljenju in pomagajte mi popraviti, kar je slabega. Ustvarimo zdrave razmere v službi in organizaciji in zdravo razmerje med službo in organizacijami.

Prijatelji, ki ste mi priredili ta večer ste s tem dokazali, da ste z menoj. In vsi Vi, ki ste prišli, da se pozdravimo, ste z menoj. Z nami vsemi pa so še one stotine naših družic in drugih z dežele, ki žive danes v duhu z nami in si žele prav kakor mi, da gremo vsi skupaj po boljši poti v bodočnost.

Zahvaljujem se vsem za lepo prireditve, posebno od srca pa se zahvaljujem toplim besedam, ki so mi jih naslovili vsi gg. govorniki zapovrstjo. Iskreno pozdravljam vse navzoče, pa tudi vse tiste odsotne poštarje širom dravske banovine, ki so dobre volje, kakor smo mi.

Že med govorom je bil gospod direktor večkrat prekinjen z viharim odobravanjem, zlasti tedaj, ko se je dotaknil **demagogije, hčerke lenobe in brezdelja.** Po končanem govoru aplavdiranja in pritrjevanja ni hotelo biti ne konca ne kraja.

Oficijelni del prireditve je zaključil nato gospod Urbančič in prečital pozdravni brzojavki za ministra g. inž. Lazarja Radivojeviča in za pomočnika ministra g. Dobroslava Ratajca.

Bližala se je že polnoč, toda razigrani poštarji so še neprestano prihajali k slavljenju, da mu čestitajo. Pri tem se je nudila izredna prilika za študij nekaterih »značajev«.

UPOZORENJE O P. T. T. i R. BIBLIOTECI.

Urednik P. T. T. i R. Biblioteke inž. Dušan Milosavljevič, Direktor Pošta u Zagrebu, na pitanja koja su mu upućena, obaveštava Gg. p. t. službenike, da se upis za pretplatnika BIBLIOTEKE vrši i dalje sve do davanja u štampu prve knjige.

Rok od 5. novembra t. g. bio je određen stoga, što je trebalo znati, kakav će biti odziv osoblja da bi se moglo videti da li se izrada knjige sme započeti. Pošto je prosečan odziv celokupnog našeg p. t. t. osoblja širom cele države, i to kako državnih p. t. t. službenika tako isto i ugovornih poštara, vrlo dobar — to je izlaženje BIBLIOTEKE potpuno osigurano.

Osoblje koje se još nije upisalo za pretplatnika treba u svom interesu sa upisom da požuri.

Poštarji, ne zamudite ugodne prilike in uvrstite se med naročnike cenene in prepošne BIBLIOTEKE.

STALNO OMIZJE!

Ker je prvi četrtak v prihodnjem mesecu narodni praznik, se bomo zbrali zato v petek, 2. decembra t. l. v gostilni »Pri Sokolu«. Na svidenje!

Razlika med novo uredbo in prejšnjim zakonom o poštinski prostosti.

Nova uredba o poštinski prostosti od 13. junija 1932, ki je stopila v veljavo dne 11. julija t. l., je končno vendarle unificirala vse predpise o poštinski prostosti na ta način, da je razveljavila vse prejšnje zakone in uredbe, ki so doslej urejale to materijo. Naš list je že enkrat opozoril na kaos, ki je v tem pogledu pri nas doslej vladal. Predvsem je bil razveljavljen z novo uredbo bivši avstrijski zakon o poštinski prostosti iz leta 1865 z vsemi svojimi danes še zastarelimi predpisi ter z vsemi pojasnili in razlagami, ki so se nabrale tekom dolgih let. Še večje vrednosti pa je, da je nova uredba pomedla z vsemi oprostitvami, ki so bile dovoljene tekom naše jugoslovanske uprave s specialnimi zakoni, pri katerih poštna uprava večinoma niti sodelovala ni. V kolikor nova uredba te oprostitve vendarle omenja, so ti privilegiji vsebinsko močno utesnjeni.

Če si uredbo podrobneje ogledamo, vidimo, da se prav za prav v principu mnogo ne razlikuje od starega avstrijskega zakona. Sistem je ostal skoraj isti. Tudi po novi uredbi se poštinska prostost v glavnem in v največjem obsegu nanaša na pisemske pošiljke, dočim so določene za paketne in vrednostne pošiljke dobesedno iste omejitve kakor po starem zakonu. Uredba pa gre še dalje in točno določa, kdaj se smejo za brezplačno pošiljanje denarja uporabljati nakaznice in kdaj vrednostna pisma, v čemur je bil stari zakon manj jasn, saj nakaznic izrecno niti omenjal ni.

Vendar pa v uredbi zasledimo določila, zaradi katerih se uredba bistveno razlikuje od starega zakona.

Izraz »korespondenca« v starem zakonu je obsegal vse pisemske pošiljke brez razlike. Po novi uredbi pa se nanaša poštinska prostost izmed pisemskih pošilk le na navadna in priporočena pisma ter dopisnice in navadne tiskovine. Blagovne vzorce našteva uredba med onimi pošilkami, za katere poštinska prostost ne velja, dočim poslovnih papirjev niti ne omenja, kar znači, da jih moramo smatrati za nedopustne. Samo ob sebi je razumljivo, da so tudi mešane pošiljke, ki v uredbi tudi niso omenjene, vselej podvržene poštini. Nadalje ne velja poštinska prostost za odkupne pošiljke.

V navadnih paketih se smejo poštne prosto pošiljati razen par izjem, ki so v uredbi taksativno našteje, vsi oni predmeti, ki se zaradi večje teže ali obsega ne morejo poslati v pismih. Za vrednostne pakete pa uredba točno našteva predmete, ki se s takimi paketi smejo pošiljati. To so v prvi vrsti denar, vrednostni papirji, vrednotnice itd. V

tem oziru se uredba krije z zakonom, dasi je bila poštinska prostost za pakete doslej na podlagi posebne ministrske odredbe skoraj neomejena. Novo je, da so paketi, ki si jih v medsebojnem prometu pošiljajo poštne ustanove, ne glede na vsebino, poštne proste. Tega ne navaja izrecno niti stari zakon, pač pa je to dovoljevala oziroma pojasnjevala šele kasnejša naredba trgovinskega ministrstva.

Glede vrednostnih pisem oziroma njihovih vsebin ne pove uredba ničesar. Potemtakem velja tudi za poštne proste vrednostna pisma člen 26 prvega dela pravilnika za notranjo poštno službo, da se z njimi pošilja papirnati denar ali vrednostni papirji.

Za nakaznice velja določilo, da se morajo vsi zneski do 5000 Din pošiljati po nakaznicah razen onega denarja, ki se pošilja kot predmet kazenskega postopka ali ki se mora poslati v originalu. Ta določba je nova, ker tega prejšnji zakon ni predvideval, vendar pa ima isto določbo že pravilnik za notranjo poštno službo (I. del, člen 31).

Po novi uredbi uživajo poštinsko prostost oblasti, uradi in ustanove, ki so našteje v členu 2 uredbi. To so Narodno predstavništvo (senat in skupščina), vse državne oblasti, uradi in ustanove, verske oblasti in ustanove in verske šole, samoupravne oblasti, v glavnem občine, in pa še nekatere druge ustanove, ki delujejo na znanstvenem, socialnem ali vzgojnem polju oziroma v državnem interesu in jim je zato podeljena ugodnost poštinske prostosti. Nadalje so poštne proste poštne pošiljke eksponiranih državnih organov. Vendar pa uredba tem ustanovam, ker niti vsem državnim uradom ne daje poštinske prostosti za vse pošiljke, temveč je pri vsaki oblasti, uradu in ustanovi navedeno, za katere pošiljke uživa to ugodnost. Tako na pr. so osnovne in meščanske šole oproščene poštne samo za navadna pisma in dopisnice, dočim smejo gimnazije poštne prosto pošiljati tudi priporočena pisma. Prav tako pa navedene oblasti, uradi in ustanove ne morejo korespondirati s komurkoli, temveč samo z naslovniki, ki jih specialno zanje odreja uredba. Izjema velja le za Nj. Vel. Kralja in za člane Kraljevskega doma, katerih vse poštne pošiljke so brezpogojno poštne proste.

Če primerjamo glede zgoraj navedenega novo uredbo s starim zakonom, zapazimo, da po novi uredbi ne uživajo privatne osebe, fizične ali pravne, nobene poštinske prostosti več, pa naj si bodo pošiljatelj ali naslovniki. Nekako izjemo tvorijo pri tem državni uslužbenci, kadar so eksponirani, ki pa v tem svojstvu niti niso privatne osebe, nadalje privatni zdravniki, kadar pošiljajo poročila o uporabi serumov oziroma o uspehu zdravljenja »Higienskemu zavodu«, potem dopisi privatnih oseb na Poštno hranilnico in njene podružnice in obratno, ki se tičejo hranilnih in poslovnih zadev, in pa poročila meteoroloških in ornitoloških zavodov v Ljubljani na svoje poročevalce oziroma opazovalce in obratno, ker se ti opazovalci smatrajo za eksponirane organe teh zavodov. Potemtakem niso pošiljke, ki jih pošiljajo državne oblasti, uradi in ustanove »v javnem interesu« privatnikom ali pa ti »na uradni poziv« državnim ustanovam, nič več poštne proste. Tako niso n. pr. pisma, ki jih pošilja poštna direkcija privatniku, nič več oproščena poštne, temveč mora pošta zanje priterjati od naslovnika po členu 8 uredbi enkratno navadno pristojbino. Tudi kazensko-sodna pisma so do nadaljnjega, dokler se to vprašanje definitivno ne uredi, poštini podvržena. Prav tako so z novo uredbo prestale

veljati vse ostale izjeme, ki jih je v tem pogledu dovoljeval prejšnji zakon, na pr. vloge uradnih zastopnikov pravico uboštva uživajočih strank na sodna, politična in finančna oblastva, odloki teh oblastev v ubožnih zadevah, dolžnostni izvodi tiskanih del, časopisni reklamacijski dopisi, vsa naznanila na oblastva v kazenskih zadevah itd.

Kakor po starem zakonu tudi po novi uredbi poštinska prostost ne velja v krajevnem prometu. Novo pa je, da je tudi povratnica brezplačna, kadar je pošiljka poštne prosta.

V dobi, odkar je stopila v veljavo nova uredba, je videlo ministrstvo precej pojasnil, da še celo dodatkov. Nekaj teh pa je še pričakovati, ker je glede posameznih določil uredbi še nekaj nejasnosti. Kakor smo doznali, pripravlja direkcija slovenski prevod uredbi, ki bo opremljen z vsem potrebnim aparatom, to je z vsem dosedaj izišlim komentarjem, zlasti pa z obširnimi kazalom, kar bo poštam v praksi dobro došlo in izdatno koristilo.

RAPALLO!

12. novembra 1920

✠ Franc Matjan.

Pogosto in neizprosno posega smrt v naše vrste. Ni dolgo temu, odkar smo spremili k Sv. Križu našega Jožeta Grudna, že se je od nas poslovil in odšel v neznani mu onostranski svet drugi naš tovariš Franc Matjan, administrativni uradnik poštne direkcije.

Franc Matjan je bil rojen dne 4. septembra 1878. v Šmartnem v Tuhinju. Ker je bil iz premožne hiše, so ga dali v Ljubljano študirat. Po končani gimnaziji je leta 1903. vstopil v poštno službo. Bil je vedno dober uradnik, uporabljen v vseh panogah poštne službe. Služboval je pri poštah Ljubljana 1 in 2 v spediciji, pri paketni pošti, v ambulanci itd. Bil je hiter, pri tem pa zelo zanesljiv delavec. Leta 1921 je bil poklican na direkcijo, kjer so ga dodelili poštnemu odseku. Zadnja leta ga je bolezen tako izmučila, da je moral večkrat z bolniškimi dopusti prekiniti aktivno službovanje. Končno je čakal samo še na upokojitveni dekret, ki ga pa ni pričakal. Kot tovariš je bil pokojni Francelj naravnost vzoren. Vedno in vsakomur je bil uslužen, bodisi z dobrim svetom bodisi z dejanjem. Po naravi je bil sicer nekoliko glasen, v besedah nekoliko trd, včasih tudi nekoliko robat, kakor pač vsi Gorenjci, a bil je odkrit in zlata duša. Njegovo vedro obličje in njegov prostodušni smeh sta izdajala odkritosrčnega človeka. Francelj je to, kar mu ni bilo všeč, vselej in vsakomur odkrito in brez olepšavanja povedal v obraz. Če kdo, on ni poznal zaplotništva. Zato pa je imel tudi v vseh vrstah poštarjev samo prijatelje. Še več je pomenil svojim tovarišem in prijateljem pevcem, s katerimi ga je vezala trdna vez prijateljstva in solidarnosti in katerim je bil nad vse ljubezniv družabnik. Svoje dni je slovel kot najboljši tenorist v Ljubljani. Imel je močan in čist glas, ki je bil zlasti v višinah probojen in zmogovit. Omogočeno mu je bilo nadaljevanje glasbenega študija na Dunaju, kar pa je na škodo vsega slovenskega pevstva v svoji skromnosti odklonil. Seveda, saj je bil Matjanov Francelj do zadnjega pristen Tuhinjec. Vsa leta mestnega življenja ga niso niti malo preoblikovala. Ostal je tak, kakor je izšel iz Tuhinjske doline, ki jo je neizmerno ljubil. Tja, kjer je doživel najlepše mladostne dni, pre-

A.
Š
I
N
K
O
V
E
C

Velika izbira najmo-
dernejših jesenskih in
zimskih čevljev po zelo
zmernih cenah

Trgovina s čevlji
LJUBLJANA
POD TRANČO
pri Čevljarskem mostu

den ga je »goljufiva kača« speljala v trdi in neusmiljeni svet, tja se je končno povrnil in sedaj spi na prijaznem griču poleg domače farne cerkve mirno, nevzdravno spanje, krog in krog pa ga obdaja prelepa tuhinjska pokrajina, še vedno tako neizpremenjena kakor izza njegovih mladih dni.

Mi pa, ki smo ž njim vse preveč izgubili, se ga bomo vedno spominjali.

Kaj nam manjka?

Dobrodušnost na seji Glavne uprav U. P. U. dne 7. t. m. v Beogradu, namreč naklonjenost U. P. U. proti nam (ne do nas) lepo opisuje zadnji »Poštni glasnik«:

Funkcionarji centralne uprave so podali kratko poročilo (na tej seji v Beogradu seveda) o stanju v udruženju, o prevzemu poslov in imovine udruženja in o vprašanju posebne organizacije za nižje uslužbence. Po teh poročilih stoji stvar glede nižjih uslužbencev tako, kakor smo pisali že v zadnji številki našega lista (n. b. »Poštne glasnika«), namreč, da je nižjim uslužbencem dano na prosto voljo, ali hočejo biti člani skupnega udruženja ali pa svoje posebne organizacije.

Stara pesem v predelani, omiljeni izdaji. Najprej bi morali, seveda po »Poštnem glasniku«, nižji poštne uslužbenke: kar na podlagi zakona, pa recimo v imenu zakona na nos na vrat v U. P. U., no, sedaj jim je vendar dano na prosto voljo, ali hočejo biti člani skupnega udruženja ali pa svoje posebne organizacije.

Kako je vendar ta gospoda okoli U. P. U. in »Poštne glasnika« popustljiva! Saj ne ugovarja odločbi državnega sveta, niti malo ne! Kakor kdo hoče. Sem ali tje. Mogoče, gospodje, če ne bi imeli zakona o uradnikih (t. j. o državnih nameščencih) s § 76., kjer stoji pod točko 2. »V taka društva smejo vstopati in biti sprejeti za člane samo uslužbenke iste stroke in iste uslužbenske vrste.« Da nismo mi, nižji poštne uslužbenke: zvaniki in služitelji v isti uslužbenski vrsti, kakor je UPU, je že odločil jasno Državni svet. — Kaj bi slepomišili! Da, kakor kdo hoče. Kdor hoče sebi dobro, vsem in vsemu dobro, ima priliko, ki mu jo nudi u. z. s pomočjo Državnega sveta: pristopi naj v Društvo nižjih p. t. uslužbencev kraljevine Jugoslavije. Kdor pa ni toliko zaveden tovariš, naj ostane divjak, izven vsakega društva, puščavnik sredi množice, kajti § 76. u. z. mu brani, da bi se pritaknil kot peto kolo — pa recimo nekemu udruženju U. P. U., ki spada v čisto drugo vrsto, kakor mi. — Tako! Kakor kdo hoče!

Pa še nekaj hudo skrbi UPU-jevce. Kako bi mogli shajati v svojem društvu, ko niti oni, UPU, ki so, ne morejo vegetirati! In še popolnoma novo društvo, ko imajo oni, UPU, že staro, »izprobano« društvo, ki ima zveze in pozna vse »knife«.

Naj si gospodje UPU ne belijo glav z gospodarstvom pri sosedu, naj raje pometajo ne samo pred svojo hišo, temveč tudi v njej. Zakaj, bi morali vedeti sami najbolje. — Možnost, da ne bomo z »nič« začeli, nam je pa obenem s pravico dal Državni svet — vsa hvala mu —, kajti odločil je, da naj se razširi naše že obstoječe društvo na celo državo. Torej ne novo društvo, brez vsake pare, temveč že staro društvo, precej starejše kakor UPU in tudi ne brez dote, ki bi silno dišala temu in onemu. Po zvezi in kar je še s tem v zvezi bomo pa itak lahko hodili k nam tako prijateljskemu UPU! — Kaj nam torej manjka?!

Nižji p. uslužbenec — samostojnež.

Če ti prične nekdo s stavkom »Moram ti odkrito povedati...« si lahko gotov, da bi ti bila njegova neiskrenost v tem trenutku ljubša.

Pojasnila.

POJASNILO O PLAČEVANJU ŠOLNINE.

Beograd, 8. novembra. Ker so se glede izvajanja določil čl. 318 a taksne tarife o plačevanju šolnine pojavili nekateri nesporazumi, je dal davčni oddelek finančnega ministrstva na podlagi čl. 43. zakona o taksah naslednje pojasnilo:

Da se bo vedelo, da je bila pri starših, ki šolajo več otrok, plačana polna šolnina za prvega otroka, bodo ravnateljstva drugih šol zahtevala, da predlože duplikat overovljenega potrdila za šolnino, plačano za prvega otroka. Ta duplikat mora overoviti ravnateljstvo samo. — Obenem se ravnateljstva opozarjajo, da je osnova za plačilo šolnine tako temeljni kakor dopolnilni davek.

15. novembra t. l. je bila seja glavnega prosvetnega sveta. Na dnevnem redu je bil učni program za štirirazredne osnovne šole, določevanje in kvalifikacije učiteljev na osnovnih, meščanskih in srednjih šolah, določevanje ekvivalentnosti šol ter nostrificiranje srednješolskih izpričeval. Seje se je udeležil tudi prosvetni minister dr. Stanković.

Delavoljne opozarjamo na današnji inšert trdke Domača pletarska industrija Josip Kališ, Maribor, Trubarjeva 2.

Prodaja poštne znamke, izdanih v spomin na desetletnico osvobodjenja in ujedinjenja.

Dne 2. decembra t. l. se bo vršila v odseku za nabave ministrstva za promet, telegraf in telefon, Beograd, Palmotićeva ulica št. 2, II. nadstropje, soba št. 91 prva ofertalna licitacija za prodajo poštne znamke.

Zahteva se 5% kavcije za domače, 10% za inozemske ponudnike, potrdilo plačanih davkov za tekoče tromesečje in potrdilo pristojne zbornice o sposobnosti za dražbo. Pogoj se lahko vidi v odseku za nabave ministrstva za promet, Beograd, Palmotićeva ul. br. 2, II. nadstropje, soba št. 91 v uradnih urah, ali pa kupijo za 15 Din. Kavcijo je treba položiti pri navedenem oddelku soba št. 88 do 10. ure na dan licitacije.

Za upokojece. Dravski finančna direkcija v Ljubljani objavlja uradno: Da se ne bi izplačilo pokojnine na novo upokojenim državnim uslužbencem iz formalnih ozirov zavleklo, se vabijo vsi tisti državni uslužbenke (tudi za v bodoče), pri katerih je upokojevec že v teku, da predlože tej direkciji tudi nepozvani — že takoj po razrešitvi od civilne državne službe — pravilno izpolnjeno prijavo za odmero draginskih doklad in vse priloge, kakor jih predpisuje uredba o draginskih dokladah državnih upokojencev št. 11.330-I z dne 14. marca 1932, objavljena v »Službenem listu kr. banske uprave dravske banovine« v Ljubljani 25. marca 1932. Na vrhu prijave je napisati opombo: »Še ne prejemam penzije.« Prijave se dobe pri Društvu upokojencev v Ljubljani in v trafikah v večjih krajih.

Tvornica dežnikov L. MIKUŠ

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehajalnih palic.

ZAHVALA.

Za človekoljubno podporo v iznosu 300 dinarjev se podpisani prisrčno zahvaljujem Osrednjemu društvu nižjih poštne uslužbencev za Slovenijo v Ljubljani.

Škvarča Franc.

Tovariši!

Mariborski poštarji smo si ustanovili lastno godbeno društvo. Godbeniki že pridno vadijo in se bodo kmalu predstavili javnosti.

Vljudo vabimo tudi tovariše izven Maribora, da podpro naše stremljenje na glasbenem polju s tem, da pristopijo kot ustanovni ali podporni člani k našemu društvu.

Ustanovni član plača enkrat 250 Din.

Podporni član plača mesečno 5 Din.

Prostovoljne prispevke hvaležno sprejemamo.

Pristop članov in prispevke je nasloviti na podpisano društvo.

S tovariškimi pozdravi!

Glasbeno društvo p. t. t. uslužbencev v Mariboru.

Dober nakup oblačilnega blaga za ženske in moške, kakor tudi druge potrebščine se dobe pri

JANKO ČEŠNIK

Lingarjeva ul. LJUBLJANA Stritarjeva ul.

ZAHVALA.

Podpisani poštne odpravitelj v pokoju se prisrčno zahvaljujem Osrednjemu društvu nižjih poštne uslužbencev za podporo 300 dinarjev.

Vedno vam hvaležni

V Ljubljani, dne 14. XI. 1932.

Dermota Anton,
poštne odpravitelj v pok.

P. t. uradnik IX. skupine g. Radojičič Miodrag pri pošti Vršac 1 želi zamenjati svoje službeno mesto s kakim gospodom tovarišem iz kateregakoli kraja v naši banovini.

Kdor reflektira na to zamenjavo, naj se obrne direktno na gori omenjenega tovariša.

Društvena poročila.

Poročilo širše odbore seje od 23. oktobra t. l., ki se je vršila v društvenih prostorih pred Prulami št. 1. Predsednik Penko otvori sejo ob 11. uri dopoldne, pozdravi delegate iz Zagreba, Maribora in Celja, kakor tudi vse navzoče ljubljanske odbornike. Na kratko omeni, da je društvo sprejelo rešitev državnega sveta, da ima društvo pravico obstoja po točki 7. § 76. u. z., in rešnje g. ministra za promet, da sme to društvo tekom 3 mesecev ustanoviti po vsej državi banovinske sekcije. Na podlagi sprejete obvestila je sedanji odbor nova društvena pravila že izdelal. Po tem osnutku bodo obstojali tudi pododbori namesto dosedanjih krajevnih skupin. Zaradi tega je bilo potrebno sklicati to širšo sejo, da se dobro pripravimo za izredni občeni zbor, ki se bo vršil v nedeljo 6. novembra t. l. ob 14. uri v zeleni dvorani hotela »Union«.

Sledi čitanje osnutka pravil. Med tem priporoča predsednik Božičev, da naj se § 44. društvenih pravil spopolni takole: »Pravico do glasovanja na občnem zboru banovinske sekcije imajo vsi člani. Zunanje članstvo zastopajo poverjeniki, določeni od banovinskih sekcij. Vsak poverjenik sme zastopati do 50 članov. Odsotni člani imajo pravico pismenega glasovanja.« Odbor sprejme predlagano spremembo, kakor tudi celokupna pravila. Nadalje omeni tajnik Bizovičar, da je izdelal nov poslovnik, ki je v skladu z novimi pravili. Zaradi pičlo odmerjenega časa se poslovnik samo prečita in bo naknadno predložen pododborom v proučitev.

K besedi se priglasi še zagrebški tovariš Graber, ki prinaša tovariške pozdrave svojih Zagrebčanov. Izjavi, da tovariši iz Savske banovine že zelo težko pričakujejo ustanovitve samostojnih banovinskih sekcij.

Kot drugi govornik se priglasi tovariš Božičev, predsednik mariborske krajevne skupine in izrazi pozdrave iz zelenega Štajerja, želeč odboru mnogo uspeha pri končni ureditvi celokupne organizacije v kraljevini. Nato preide predsednik Penko zopet k svojemu poročilu ter objasni, da je prejel iz Sarajeva zaporedoma dve pismi, v katerih mu tamošnji tovariši priporočajo, da naj bi prišel v Sarajevo ter tudi tam ustanovil banovinsko sekcijo. Odbor je mišljenja, da za enkrat to potovanje še ni neobhodno potrebno in naj se zato obdrži v evidenci za poznejši čas.

Glede strokovnega lista »Poštar«, ki nam je potreben kakor vsakdanji kruh, poroča predsednik Penko, da bosta v novembru izšli dve številki, prva bo posvečena spremembi na mestu direktorja, druga pa bolj za devam nižjih uslužbencev. Ob tej priliki se tudi nižji uslužbenci kar najlepše poslavljamo od upokojenega direktorja gospoda A. Gregoriča, saj smo mu dolžni zahvalo za vse dobrote, ki nam jih je nudil za časa svojega službovanja na tako odgovornem mestu. Hkrati se pa priporočamo tudi novemu gospodu direktorju, ki nam je pač dobro znan kot naš najboljši zagovornik in največji dobrotnik. Dalje poroča predsednik, da so se on, tovariš Smolnikar, Arhar in Bizovičar v deputaciji predstavili novemu gospodu direktorju, pevski zbor pa mu je zapel podoknico.

Za tem se je razvila krajša debata o službeni obleki in čevljih. Predsednik Penko pojasni, da bo v zadevi službene obleke in čevljev izdala direkcija pravočasno okrožnico.

Kot zadnja točka dnevnega reda pridejo na vrsto slučajnosti. Predsednik Penko predlaga, naj bi se začasno ukinile vse izredne podpore pri posameznih krajevnih skupinah, in sicer zato, ker je s prilagoditvijo pravil § 76. u. z. nastal popolnoma nov položaj za pododbore, oziroma prejšnje sekcije. Ta predlog sprejme odbor soglasno. To pa ne velja za izplačilo bolniških podpor.

Nato je bilo na predlog tajnika Bizovičarja izključenih več članov, ker kljub ponovnim opominom še do danes niso plačali zaostale članarine. Tajnik dobi nalog, da o tem obvesti vse prizadete. Žalostno je, da so ti neredni člani po večini iz ljubljanske krajevne skupine, medtem ko izpolnjujejo podeželski člani svoje dolžnosti naravnost vzorno.

Ker se nihče več ne oglasi k besedi, zaključí predsednik Penko sejo ob 23. uri.

POROČILO

izrednega občnega zbora Društva nižjih poštних in brzojavnih uslužbencev za Slovenijo v Ljubljani, ki se je vršil dne 6. novembra 1932 v zeleni dvorani hotela »Union« v Ljubljani.

Predsednik Penko Josip otvori ob 14. uri občni zbor, to je pol ure po napovedani uri, ker tedaj še ni bilo navzočih dovoljno število delegatov. Pozdravi zunanje delegate in tudi vse ostale. Določi za zapisnikarja Kobilco Jožefa, za overovatelja zapisnika pa tovariša Jerška Avgusta in Rotarja Dragota. Ko prečita tajnik Bizovičar imena predlaganih delegatov, ki imajo glasom društvenih pravil pravico glasovanja in ko predsednik ugotovi, da so polnoštevilno zbrani, preide takoj na prvo točko dnevnega reda:

1. Čitanje odloka državnega sveta, da ima društvo pravico za nadaljnji obstoj po točki 7. § 76. u. z. in rešenje g. ministra saobračaja, da sme sedanje društvo ustanoviti banovinske sekcije po vsej državi (tekem 3 mesecev).

Hkrati prečita tajnik Bizovičar nova društvena pravila, ki so prilagojena zahtevam § 76. u. z.

Po prečitaniu novih pravil dá predsednik predlog za sprejem novih pravil na glasovanje. Delegati sprejmejo nova pravila soglasno. Ker je prva točka dnevnega reda izčrpana, preide predsednik k drugi točki.

2. Slučajnosti: K besedi se priglasi tajnik Bizovičar, ki omeni, da ima nekoliko prošelj staroupokojencev, ki prosijo za izredno podporo. Nekatere prošnje leže pri društvu od leta 1931., ker se lansko leto občni zbor ni smel vršiti.

Občni zbor odobri vsakemu prosilcu podporo v iznosu 300 Din, in sicer na predlog tovariša Jermola. Med prosilci je tudi 79 let stara vdova po poštnem uslužbencu.

Za tem se priglasi k besedi še nekateri podeželski zvaniki in služitelji glede podelitve službene obleke. Nekateri so se tudi zanimali, kako bo s pristopnino tistih tovarišev, ki so že bili člani društva, pa so izstopili in nameravajo zopet pristopiti. Predsednik Penko pojasni, da se bo ta zadeva obravnavala na prvi odborovi seji ter bodo o sklepih prizadeti obveščeni s posebnimi okrožnicami. Ker se nihče več ne priglasi k besedi, zaključí predsednik občni zbor ob 16. uri.

Tajnik: Bizovičar Jožko.

Modna manufakturna trgovina

Fabiani & Jurjovec

LJUBLJANA, Stritarjeva ulica 5.

se priporoča pri nabavi blaga za obleke. Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge poštних nameštencev.

Cene zmjerne! Postrežba točna in solidna!

Osebne vesti.

Postavljeni so: za pt. ur. IX. sk. Sfiligoj Bogoljub na Ljubljani 1; za uradn. priprav. po § 45/2 u. z. Arhar Lidija v Laškem in Glazer Danica v Kranju; za služ. II. sk. Grošelj Rafael na Ljubljani 1; za pogodb. pošt. Škerl Anton v Št. Jerneju, Korbar Marija v Dolnji Hrušici in Jernejc Kati v Mirni peči.

Napredovali so: za pristava VIII. sk. inž. Podboj Stane pri X. ter. t. t. sekc. v Mariboru in za pt. manip. X. sk. Falout Josip na Ljubljani 1.

Premeščeni: pt. ur. VIII. sk. Mrak Marija z Ljubljane 1 v Brežice, Rabič Marija iz Celja v Dobrno, Semen Mara z Ljubljane 1 v Žužemberk, Zor Marija iz Rogaške Slatine na Ljubljano 1, Gostinčar Meta iz Rogaške Slatine na Ljubljano 1, Huttman Frida iz Murske Sobote na Ljubljano 1, Kuralt Dragica iz Šmartnega ob Paki na Ljubljano 1, Črnjač Antonija iz Rakeka na Ljubljano 1, Gozdnikar Valerija iz Žužemberka na Maribor 1 in Uršič Gabrijela z Ljubljane 1 v Celje; pt. ur. IX. sk. Škvarč Viktor z Maribora 2 na Ljubljano 1; pt. manip. IX. sk. Zavrtanik Josipina iz Ptuja v Novi Sad; arhiv. ur. X. sk. Višner Pavla roj. Peterman iz Mojstrane na Jesenice na Gor.; pt. manip. X. sk. Vesenjajk Frančiška iz Središča ob Dravi v Mursko Soboto; Peitler Romana iz Gornje Radgone na Maribor 1 in Sever Anton iz Ljutomer na Maribor 1; uradn. priprav. Sentočnik Josip z Maribora 2 k X. ter. t. t. sekc. v Maribor in Hasler Franc z Ljubljane 2 na Ljubljano 1; zvan. I. sk. Ham Leopold z Ljubljane 1 na Ljubljano 2 in Antonija Simon z Maribora 2 na Maribor 1; zvan. II. sk. Pelajner Simon z Maribora 1 na Maribor 2; služ. II. sk. Šnuderl Maks z Maribora 2 v Sv. Lenart v Slov. gor., Trampuš Ivan z Ljubljane 2 v Zagorje ob Savi, Žnidaršič Ivan z

Ljubljane 2 na Ljubljano 1, Pisanec Josip z Maribora 1 v Sv. Lenart v Slov. gor. in Gruđen Mihael z Ljubljane 1 na Ljubljano 2; pogodb. pošt. Staut Anica iz Sv. Petra v Sav. dol. v Store in Kos Anica iz Štor v Sv. Peter v Sav. dol.

Upokojena je: pt. ur. VIII. sk. Modrijan Zofija na Ljubljani 1.

Umrli so: admin. ur. VI. sk. Matjan Fran na direkciji in zvan. I. sk. Plavšak Franc ter Gruber Josip, oba v Celju.

Služba je prestala: uradn. priprav. Trevnu Rafaelu na Mariboru 1 in pogodb. pošt. Korbar Angeli v Dolnji Hrušici ter Rajar Mariji v Št. Jerneju.

Poroke: višji pristav VIII. sk. inž. Eržen Rafael, šef mestne ter. t. sekcije v Ljubljani se je poročil z Marijo Vrečko, pristav IX. sk. inž. Podboj Stane pri X. ter. t. t. sekc. z Jožico Kitzer in služ. II. sk. Hemler Franc v Črni pri Prevaljah z Rozo Strukl.

Profesionalna elegija.

Srce, zakaj ta stan si izvolilo,
kjer ni je najti harmonije,
kjer dobro tlači k tlom se s silo
in le ovaja se ter pije, pije...

Vznešena misel gine kakor pena.
Vse se suče okrog denarja. —
Naš ideal je španska stena
in z njo se — nežna ženska duša vkvarja.

V svet ne hitimo radi razvedrila.
Od hiše žene nas le radovednost.
Na stranska pota je krenila,
zašla in zgubila se doslednost.

Prostorna, mrka širi se arena,
čeprav jo solnce zlato greje.
Z manirami se mačjega plemena
bori, kdor zdravo, kleno zrno seje!

Kar mož nas je, zavijajmo rokave,
znebimo se neplodne depresije,
zmagujmo z voljo krepko vse težave,
da spet za nas življenje pravo vsklije!

Če prav ne postavljaš na svoje zdravje
nobelih zahtev, zdravje ti jih postavlja
mnogo.

Izgubiti vse iluzije zaradi enega samega
velikega razočaranja, je kakor gladovna stavka duše.

ZA SMUČARJE
PRISTNI TIROLSKI LODEN
GABARDIN ZA DAME

NEPREMOČLJIVE TRAMINE ZA DEŽNE JOPICE

VOLNENE FLANELE
ZA TELOVNIKE

PRISTNI TURING ZA SRAJCE IN BLUZE

A. & E. SKABERNÉ

To in ono.

Znamke v boju proti jetiki. Francoska poštna uprava je dala v promet znamke, katerih namen je, boriti se proti jetiki. Ves denar, ki ga bodo prinesle prodane znamke, se bo porabil izključno za boj proti jetiki.

Morsejevi signali v vesoljstvu. Radiotelegram bi se vrnil v štirih sekundah z Lune na zemljo. Nedavno so poročali o zanimivem načrtu optika Gentscha iz Jene, ki hoče z novim žarometom s svetilnostjo 2 in pol milijarde sveč osvetliti posamezne zatemnele partije na Luni. Z daljnogledom bi bilo potem mogoče opaziti te svetlobne lise na Mesecu.

Eksploziv je z danimi tehničnimi sredstvi povsem izvedljiv — a vendar niso vidni tisti svetlobni žarki, ki se z njimi veže večina načrtov za oddajanje signalov v vesoljstvo. Ti načrti se bavijo marveč predvsem z uporabo zelo kratkih elektromagnetskih valov, tako zvanih ultrakratkih brezžičnih valov, v te svrhe. Najbolj znan je načrt ameriškega tehnika Gernsbacka.

Gernsback si je za začetek postavil »lažjo« nalogo kot prvo stopnjo za poznejšo medplanetarno telegrafijo. Najprvo hoče pošiljati namreč signale na Mesec. Seveda mu ni nič na tem, da bi mu ondotni prebivalci, ki jih sploh ni, odgovarjali nanje. Gre mu v prvi vrsti za dokaz, da morejo žarki te vrste prebiti zemeljsko atmosfero in nadaljevati svojo pot v vesoljstvu. Za takšen eksperiment je Mesečeva obla razmeroma blizu, saj znaša njena oddaljenost od zemlje »samo« okrog 400.000 km. Ker se dajo valovi, s katerimi hoče operirati Gernsback, oddajati v čisto določeno smer, bi zadeli lahko ob površino Meseca in bi se od tam odbili na Zemljo nazaj. Na ta način bi prejeli nekakšen odgovor na zemeljski radiotelegram. Ta odgovor bi bil dokaz, da morejo valovi skozi ozračje v vesoljni prostor. Ves eksperiment bi trajal zelo malo časa, saj se ultrakratki valovi razširjajo skoraj z brzino svetlobe, t. j. 300.000 km na sekundo. Zato bi se moral radiotelegram z Zemlje na Mesec vrniti po 3 do 4 sekundah na Zemljo.

Seveda pa bi zahteval poskus silno močne oddajne postaje. To bi bilo s tehničnega stališča mogoče zgraditi — vprašanje pa je, koliko bi veljalo. In tu tiči največja ovira za izvedbo Gernsbackove misli. Gernsback pa je že naslovil plamteč apel na ameriške milijarderje, da bi zbral potrebna denarna sredstva. Doslej se ni odzval še nobeden.

Velike povere pri ruski pošti. Iz Moskve poročajo, da se je na ukaz ruske vlade sestavil poseben odbor, ki bo pregledal poslovanje ruske pošte. Baje gre za ogromne povere v znesku 7 milijonov rubljev. Polovico te vsote so vplačali ljudje na raznih ruskih poštah, pošta pa ni dostavila denarja naslovnikom. Denar so poverili uradniki, ki bodo eksemplarično kaznovani.

Rusija zopet v uniformah. Moskovska vlada je zapovedala, da morajo obleči uniforme vsi poštni in telegrafski uslužbenci in vsi vratarji. V tem ukrepu vidijo mnogi povratek k starim časom carske države, ko je skoro vsak ruski državljani nosil uniformo. Po revoluciji so jih odpravili, nosili so jih samo vojaki, policisti in gasilci. Odpravili so jih v glavnem zaradi tega, da bi se zabrisali sledovi med razredi. Samo inženjerji so nekaj časa nosili čepice, ki so označevale njih poklic, pozneje pa so jih tudi oni odložili. Moč uniforme pa je zdaj pridobila toliko tal, da morajo nositi službene obleke tudi železničarji in uslužbenci cestne železnice.

Temeljno razpoloženje duše določa vrednost ali nevrednost človekovo.

INTELIGENČNI PROLETARIJAT.

Češki listi prav resno razpravljajo o tej temi. Pravijo, da so pri šolanju zaman vsa muka in mlada leta. Kajti nade, ki navdajajo dijake, se razprše kakor dim, ko pridejo v življenje. Nikjer službe, povsod so že zaposleni drugi, ki niso bili tako neprevidni, da bi zlati čas zapravljali s šolanjem, čeprav bi bilo za gotova mesta potrebno. Še nikdar poprej pa si nista podajala delavski in inteligentni proletarijat roko tako tesno, kakor ravno sedaj. Niti ročni niti duševni delavec ne dobita kruha! — Do česa naj nas privedejo take razmere? Človek je človeku napoti, živeti pa hoče le vsak! — Ergo caveant consules, ne — — —!

Izza kulis Društva narodov.

V mestu Genève (Ženèf) je že dokaj časa središče Društva narodov. Združenih je v tem društvu 54 držav — število se menja, saj ni še dolgo, ko sta pristopili Turčija in Argentinijska. Pač pa ni v tej zvezi Ameriških združenih držav, Brazilije, Egipta, Afganistana in Rusije, če prezremo še nekaj prav malih držav. Za tako množino članov, ki pošiljajo seveda le od časa do časa na seje svoje zastopnike, mora društvo imeti stalen uradniški kader in potrebne prostore. To vse pa stane denar. Stroške morajo kriti člani.

Izdatki za vzdrževanje tega aparata niso majhni, gre v milijone. Vse delo je razdeljeno v tri glavne oddelke: tajništvo, mednarodni urad za delo in mednarodno sodišče. Že samo tajništvo je tako obsežno, da je v projektu za novo lastno palačo tega društva predvidenih v te svrhe — za tajništvo namreč — kar 600 pisarn! Ni torej čudno, če ta ogromni oddelek pogoltne na leto ca 17 milijonov zlatih frankov, t. j. nad polovico letnega proračuna, ki se vrti okoli 32 milijonov zlatih frankov. Kogar veseli, da bi se igral z visokimi številkami, si naj kar sam zračuna, koliko dinarjev je to. —

Zanimivo je, kako naj bi države-članice krile te izdatke. Prispevke naj plačujejo po pravičnem načelu: kdor več ima, naj več da. Ugotovili so konstanto 986, na podlagi katere je mogoče zračunati enoto, s katerimi se določajo deleži za kritje proračuna. Čim več država-članica premore, več enot mora plačevati na skupen račun. Hiter primer:

$$\frac{\text{proračun}}{\text{konstanta}} = n. \text{ pr. } \frac{31.000.000}{986}$$

$$= \text{ca } 31.440 = \text{enota.}$$

Za kritje stroškov mora n. pr. Anglija z dominijoni in Indijo plačevati Društvu narodov 258 enot proračuna, torej — vzemimo gornjo enoto: 31.440×258 zl. frankov.

Vsem drugim državam so bili določeni veliko nižji zneski, manj enot. Najbližja nam je domovina. Naša država mora plačevati po 20 deležev, Rumunija 22, Bolgarska 5, Albanija le 1 enoto. Franciji in Nemčiji je odmerjenih po 79 enot, Japonski in Italiji po 66, Poljski 32, Čehoslovaški 29, Belgiji le 18, Švici 17, Avstriji in Ogrski po 8. Mora pa, ali bolje: morala bi pa Kina odriniti več enot, namreč 46. Ali Kitajci so ostajali raje dolžni! Torej tudi tu »puf«! Baje imajo že 9 milijončkov »na kredit«. O, pa tudi naši sosede Ogrji in Albanci nič ne slišijo, kadar jih terjajo za obroke. Nemčija si je napravila kredita za okroglo 25 milijona, pa tudi Italija in Francija zadržujeta letos svoj denar. — Anglija je svoj letošnji obrok poravnala šele pred kratkim. Pravijo, da je že od početka najtočnejši plačnik Abesinija ali bolje Etiopija s svojimi 5 enotami.

Tako torej glede denarja pri Društvu narodov. Pa pravijo, da imajo tudi tam lepo kopo uradnikov in da bodo že pri teh in na

teh krili primanjkljaj. Torej tudi v luksurijskih prostorih Društva narodov, za katere plačujejo nad 2 milijona zlatih frankov letne najemnine, — Straši. strah: redukcija in znižanje plač.

Če bi vse verjel, kar ti govore ljudje, bi na zadnje ne prenesel več svoje usode.

Domače ognjišče.

Pri kosilu.

Mož gleda debelo v skledo: »Kaj pa je to? Kakšna brozga!«

Žena: »O ljubček, to je vendar solata iz paradižnikov z majonezo.«

On: »Od kedar se pa začena kosilo s paradižniki in majonezo? No, lepo kosilo to, ki se pričena s solato iz paradižnikov! Ali imaš kaj drugega, tega ne maram!«

Ona: »Seveda imam, ljubček, prav zate sem pripravila: zmečkan krompir s čebulno omako.«

On: »Kaj pa še?«

Ona: »O, še, še. Vse zate, ljubček!«

On: »No, no — povej že, kaj.«

Ona: »Hm, nekaj silno dobrega — fi-nega — — — pečeno karfijolo — — —«

On: »No, in — — —?«

Ona: »No, kaj?«

On: »No, in meso?«

Ona: »Kaj meso?! Tega ni in ga odslej ne bo! Hranila se bova dobro in zdravo — brez mesa. Saj veš kaj so kalorije, ali ne? Povej, koliko kalorij ima riž, koliko grah, koliko olje. Ne veš? — Kakšen učenjak si!«

On: »Kaj me brigajo tvoje kalorije, pečenko mi daj!«

Ona: »Nisem vedela, da si tak starokopitnež, tak nazadnjak. Jedel bi rad meso, ko ima vendar kvečjemu le 1500 kalorij, pri tem ko jih ima leča nad 3000. Nočem, da bi se zastrupljal z mesom, ljubček! Odslej boš dobival hrano brez mesa, polno vitaminov.«

On: »Kdo ti je neki napolnil glavo z vitamini?!«

Ona: »Trdno sem prepričana, da je moderna, dobra in zdrava le hrana brez mesa.«

»In polna vitaminov, si pozabila,« pripomni on s kislim obrazom, ko poskuša solato iz paradižnikov, pečeno karfijolo, čebulno omako, majonezo in zmečkan krompir. Vede se, kakor da bi pokušal strup.

»Torej zaradi kalorij in vitaminov naj uživam tako glivno zmes?!« — vzdihne trpko in odloži prtič.

»Jutri dobiš,« hiti ženica, »česen v omaki, pražen krompir s špinačo in rižem, kolač s smetano, same dobre stvarice!«

On (nejevoljno): »Nikar se ne trudi, prosim.«

Ona: »Ali bi morda raje izrezek iz ovsene kaše? Tudi okusna jed.«

»O, raje mi povej, če si že mislila na večerjo.«

»Da, da. Zvečer moraš seveda jesti lažje jedi. Tudi ni treba, da bi bil zvečer, predno se vležeš, želodec tako prenapolnjen. Zakaj naj bi te mučile težke sanje? —«

»Ha, ha, ha! Ne tako prenapolnjen želodec kakor sedaj, opoldne, kaj ne da!« — jo zasmehuje mož. — »Ne vem pa le še ne, kaj bo za večerjo, ki ne sme biti pretežka!«

»Ali si nestrpen! — Nadevane kumare boš dobil, ljubček. Vidiš, kako skrbim —«

»Kaj?« — ji prekine on besedo.

— zate. Da, kako skrbim zate! — — No, nadevane kumare dobiš, ljubček. Da pa bolje razumeš, ti povem, kako se pripravi ta izborna jed, ki je okusna, zelo lahko prebavljiva in zlasti za zvečer zdrava hrana. Torej: lepo zeleno, debelejšo kumaro vzamem, jo omijem, položim v levico, v desno roko vzamem nož, pa jo po dolgem zarežem v debelejši del. Skozi zarezo izločim — no,

vse drobovje, — no vse pečke. Tak prazen kumarin trebul napolnim s temle polnilom: citronin sok, malo olja, paradižnikov sok, zmleta čebula. Da ne bo prereditko, dodam še ovsenega zdroba, kolikor je treba. — S sočnim izločkom iz kumar si še umijem obraz in roke — pa čemu se tako smeješ? Mar ne veš, kako izvrstna maža za kožo je kumarčni sok. Seveda, možje se malo zmenijo za svojo kožo, raje jedo izrezke in vse močče narezke iz mesa; pa se s tem zastrupljajo, koža pa naj bo, kakršna hoče — —»

»Se priporočam!« — vstane mož in odhaja iz sobe.

O n a : »Kaj pa to? Kam se ti pa tako mudi?«

»Zastrupit se grem v bližnjo gostilno z izrezkom.«

Zalostno gleda ona za njim. — — —

Vsem drž. uslužbencem in upokojemcem.

Konferenca predstavnikov zadrug državnih uslužbencev dravske banovine v Ljubljani.

V nedeljo dne 23. oktobra 1932 se je vršila v Ljubljani konferenca predstavnikov vseh zadrug drž. uslužbencev dravske banovine. Številno obiskano konferenco je vodil predsednik Nabavljalne zadruge drž. uslužbencev v Ljubljani g. A. Žigon. Prisostvovala sta kot zastopnika Zveze nabavljalnih zadrug njen predsednik g. Miloš Štibler in g. Ivan Deržič. Po izčrpnih referatih, katere so podali gg. Ivan Deržič, Ivan Štibler, predsednik Nabavljalne zadruge v Mariboru g. Rehar, predsednik Kreditne in nabavljalne zadruge drž. železnic v Ljubljani g. Ernest Jeras in g. Mirko Punčuh, je bila soglasno sprejeta naslednja

resolucija,

sprejeta na konferenci predstavnikov državnih uslužbencev dravske banovine v Ljubljani, dne 23. oktobra 1932.

Zastopniki zadrug drž. nameščencev in železničarjev dravske banovine v Ljubljani dne 23. oktobra 1932, so po presoji današnjega stanja svojih zadrug sledeče ugotovili:

Zveza nabavljalnih zadrug za drž. nameščence je bila ustanovljena kot ustanova samopomoči, za gospodarsko najšibkejši sloj, po prizadevanju pok. finančnega ministra K. Stojanovića v letu 1920., ko so državni nameščenci pomagali z največjimi žrtvami urejevati državno administracijo, a jim država ni mogla pri vsej konjunkturi za ostale ustanove nuditi primerne plače.

Usvajajoč zadrugna načela, svoja pravila in določbe zakona o nabavljalnih zadrugah so v gornji Zvezi včlanjene zadruge izvajale začetni jim program, skrbele in ščitile gospodarsko slabotne svoje člane s tem, da so zbirale, četudi skromne prihranke, deleže, delovno moč itd. in ji mnudile po nizkih cenah življenske potrebščine, cenjen kredit, odnosno jim pripomogle do lastnih domov. Zadruge za poslovanjem z nečlani nikdar niso stremele in so vsako zadevno nerednost odpravljale in po potrebi tudi nastopile s kazenskimi odredbami.

Na podlagi navedenih činjenic predstavniki šestnajst tisočev zadrugarjev — državnih uslužbencev dravske banovine

zavračajo

neosnovane napade trgovcev na naše zadrugne ustanove,

izjavljajo,

da jih hočejo z vsemi močmi braniti do skrajnosti, poglobiti delo in ne dopustiti, da bi bil gospodarsko šibki stan državnih uslužbencev predmet eksploatacije kogarkoli.

Ugotavljajo,

da so njihove zadruge z zadrugnimi deleži in rezervnimi fondi stvarjale zadrugni kapital, ki nikdar ne beži preko meje, ampak ostane vezan na svoje člane, rodno grudo in državo;

da so zadruge vedno in vestno izpolnjevale zakonske predpise in nosile vsa predpisana jim bremena ter nikdar niso stremele za nedovoljenimi sredstvi;

da so zadruge edino-le stremele za tem, da izločijo vse nepotrebne posrednike med producentom in konzumentom, ki so se po vojni dobi v tako veliki meri pomnožili in živeli tako na račun producenta, kakor tudi na račun konzumenta;

da so vplivale nabavljalne zadruge gospodarsko vzgojno na stan drž. uslužbencev in ga navajale k štednji in kupovanju v gotovini in odvrčale le od prezadolževanja;

da so bile zadruge hrbenica ostalim kulturnim in humanitarnim ustanovam drž. uslužbencev, katerim so pripomogle do priznane višine;

da so ugodnosti, katere nudi država za drugam drž. uslužbencev le majhen nadomestek za njihove nizke prejemke in

pozivajo

Zvezo nabavljalnih zadrug v Beogradu, da tako javnosti kakor tudi kralj. vladi dokaže

važno nalogo, katero izvajajo včlanjene nabavljalne zadruge in

apelirajo

ponovno na drž. uslužbenca vseh panog dravske banovine, da se čim tesneje oklenejo svojih zadrug, ker s tem pomagajo sebi do gospodarske osamosvojitve in tudi narodu, katerega sestavni del so in hočejo ostati.

ZAHVALA.

Krajevna skupina Celjska nižjih pošt. in brzoj. uslužbencev si šteje v svojo dolžnost, najtopleje se zahvaliti za mnogobrojno udeležbo ob priliki pogreba našega ljubega tovariša in dolgoletnega predsednika Gruberja Josipa, pošt. zvan. v Celju.

Iskrena hvala gosp. Boc-u, upravniku celjskega poštnege urada, ki je omogočil p. t. uradništvu, kakor nižjim uslužbencem veličastno udeležbo.

Najlepša hvala Maribroski kraj. skupini nižjih p. t. uslužb. za njihovo udeležbo, za ginjaivi govor tovariša Božičeva ob grobu pokojnega, kakor za podaritev krasnega venca v zadnji pozdrav.

Nadalje najlepša hvala bratski Centrali v Ljubljani za njeno udeležbo in prvo denarno pomoč soprogi umrlega.

Najlepša hvala tudi gg. kontrolorjema Gamsu in Vengustu, ki sta pripomogla do krasnega venca, ki mu ga je darovalo gospodarsko društvo pošt. uslužbencev.

Končno pa še hvala lepa pevskemu društvu Teharje in tamburaškemu društvu »Danici« in vsem ostalim, ki so ali darovali venca ali spremili našega preljubega tovariša k večnemu počitku.

Celje v novembru 1932.

Krajevna skupina Celjska niž. pošt. in brz. uslužb.

ZAHVALA.

Podpisana se najtopleje zahvaljujem za mnogoštevilno udeležbo ob priliki pogreba dragega soproga Gruberja Josipa, pošt. poduradnika v Celju.

Najlepša hvala gospodu upravniku in uradništvu pošte Celje, gosp. poštarju pošte Teharje in vsem njegovim sotovarišem iz Ljubljane, Maribora in Celja, ki so dragega pokojnika v tako lepem številu spremili na zadnji poti.

Celje, novembra 1932.

Zalujoča soproga Viktorija Gruber.

Delo

v teh težkih časih lahko dobi še najlažje vsak z upeljavo pletenja na domu. Mi damo vsakemu delo, s tem da napravljeno pletenino sproti prevzemamo, dajemo predvidno in plačujemo zaslužek za pletenje, kar spričuje veliko zahvalnih pisem. Če hočete delati in zaslužiti, obrnite se, prosimo, zaupno po brezplačne prospekte na tvrdko:

Domača pletarska industrija
Josip Kališ, Maribor
Trubarjeva 2, oddelek 37

Medić-Zankl, Ljubljana

Lastnik Franjo Medić

Firnež, laneno olje, laki, o jnate in suhe barve

Trgovina usnja in čevljar-
skih potrebščin po najnižjih
cenah, se priporoča

Franc Erjavec

trgovina z usnjem
Ljubljana, Stari trg 11a

Šivalni stroji

izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz last. tvornice. 15. letna garancija. Vezanje se poučuje pri nakupu brezplačno. Pisalni stroji »Adler« Kolesa iz prvih tvornic, Dürkopp, Styris, Nero, Jax. Pletilni stroji vedno v zalogi. — Posamezni deli koles in šivalnih strojev. — Daje se tudi na obroke učiteljem izjemoma s 5% popustom; pri takojšnjem plačilu pa s 5% popustom normalne cene. Ceniki franco in zastoj.

Ivan Jax in sin
Ljubljana, Gosposvetska c. 2.

Tovarna pohištva

I. I. Naglas, Turjaški trg 6

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega pohištva po najnižjih cenah.

Aleks. Oblat

veletrgovina čevljev vseh vrst.

Poštni uslužbenci popust.

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 18

Kupujte le pri tvrdkah, ki oglašajo
v našem glasilu!

Za Miklavža

Razveselite svoje najljubše s praktičnimi darili. Dobra kvaliteta in nizke cene naše obutve so primerne za vsakogar.

Snažite čevlje z našo kremo!
1 škatlica Din 5.—

DIN.
59

Vrsta 9891-60
Nepremočljivi otroški škornji iz lakirane-ga gumija, v katerih more otrok hoditi tu-da po največjem dežju in blatu. Vel. 19—26 Din 59.—, 27—34 Din 79.—, 35—38 Din 99.—. Moški za štrpac Din 129.—. Laka-sti Din 149.—.

DIN.
69

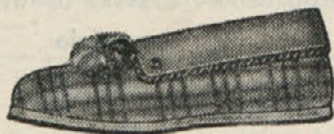
Vrsta 3925-03
Za gospodinje, ki rabijo posebno močne čevlje. Iz boksa z nepremočljivim podpla-tom.

DIN.
69

Vrsta 1845-52
Zelo elegantni in lahki čevlji iz najfi-nejšega baržuna, kombinirani z lakom. Na-domestili Vam bodo čevlje iz jelenje kože in zadovoljili bodo tudi najfinejši okus.

25.—

Vrsta 7042

Tople copate iz volnene klobučevine z moč-nim podplatom in toplimi vložki obvarujejo Vaše otroke pred prehlajenjem.

39.—

Vrsta 3162-00

Nepremočljivi čevlji iz mastnega usnja z nepremočljivim gumijastim podplatom. Vel. 27—34 Din 39.—, vel. 35—38 Din 59.—.

OTROŠKE NOGAVICE:
fine iz sukanca vel. 2—4 Din 8.—, vel. 5—8 Din 10.—, vel. 9—12 Din 12.—

DIN.
69

Vrsta 3945-03
Udoben čevlj iz črnega boksa z gumija-stim podplatom. Vzdržljiv za vsak štrpac. Za dnevno uporabo nenadomestljiv.

DIN.
89

Vrsta 2945-11
Okusni čevlji iz rjavega in črnega boksa. Neobhodno potrebni vsaki gospodnji za ne-deljo in praznik. Isti iz najboljšega laka Din 99.—.

DIN.
69

Vrsta 1865-01
Praktične gumijaste snežke obvarujejo Vam noge pred vlago in dom pred nesna-go. V njih nosite čevlje iz satena za Din 59.—.

39.—

Vrsta 7047
Po dnevnem naporu se počutite najbolje v teh udobnih copatah iz volnene tkanine.

99.—

Vrsta 3967-22
Udobni čevlji iz črnega boksa z neraztrg-ljivim gumijastim podplatom. Zelo prikla-dni za tiste, ki so v svojem delu prisiljeni, da veliko hodijo.

DIN.
79

Vrsta 0167-00
Čizme iz mastnega usnja z močnim vulka-niziranim gumijastim podplatom. Primerni za delo na polju, stavbah, cestah in za vsak drug štrpac. Iste z usnjatim podplatom za Din 99.—.

Rata

Žlica in kljukica
Din 4.—.